

Farní listy 5/19

V Lipníku nad Bečvou 27. října 2019

List farností: Lipník nad Bečvou, Hlinsko, Týn nad Bečvou

**VĚČNÝ BOŽE,
TVOJI SVATÍ JSOU PRO NÁS PŘÍKLADEM A POMÁHAJÍ NÁM NA CESTĚ K TOBĚ.
PROSÍME, OTEVŘI NÁRUČ SVÉHO MILOSRDENSTVÍ NAŠIM ZEMŘELÝM A DEJ JIM
NA PŘÍMLUVU PANNY MARIE A VŠECH SVATÝCH ÚČAST NA VĚČNÉ BLAŽENOSTI**

Zdravím všechny farníky v čase, kdy myslíme více na své drahé a blízké, kteří zemřeli. Připomínáme si, co jsme s nimi prožili, co bylo pro ně důležité a čím nás oslovili. Přestože nejsou fyzicky s námi, jsme s nimi spojeni duchovně. Ovlivňují i nadále náš život, ptáme se jich, svěřujeme se jim, modlíme se za ně, a pokud jsou v nebi, přimlouvají se oni za nás. Je to tedy jiná dimenze vztahu, ale pořád hodně intenzivní. Věčnost žijeme každý okamžik už zde na zemi a bude pokračovat v plné blízkosti s Bohem v nebi.

P. Stanislav

SVATÍ – POUTO MEZI ZEMÍ A NEBEM

Tragédie prvního člověka a jeho ženy Evy, která postihla veškeré lidstvo, spočívá v tom, že byli vyhnáni z ráje, kde bez bázně a bolesti žili v Boží přítomnosti. Roztržka hříchu způsobila, že svět lidí přestal být samozřejmou součástí světa Božího. Křesťanství je zvěstí o tom, že Bůh otevřel brány ráje, že nebe a země opět jsou spojeny. Spása, kterou přináší Kristus, je vysvobozením z uzavřenosti tohoto světa do svobody v Boží přítomnosti. Od chvíle, kdy Slovo Boží přijalo lidské tělo a Kristus svým životem na zemi posvětil tento hmotný svět, není nic, co bychom mohli brát na lehkou váhu jen jako pozemské, protože vše se stalo Bohu v Kristu Ježíši vlastním. Hlavním problémem křesťanského života je tíže víry. Je to vskutku těžké uvidět Božské v lidském a lidské ve svatosti Boží. Je to tato zásadní potíže víry, která činí problematickou úctu ke svatým. Všichni o světcích víme, že jsou to lidé, kteří vítězně prošli těžkými životními zkouškami. Čím více si uvědomujeme jejich nevšední sílu,

zvláštní milost, kterou jim Bůh dal, tím více zapomínáme na jejich sourodost s námi, na jejich všem lidem daný úděl všední každodennosti. Jejich velikost není v překonání útrap, ale v zachování víry ve smysluplnost života a především v překonání pomsty. Světec je člověk své doby a je třeba ho vidět očima historiků. Je to však zároveň člověk, kterého Bůh pozvedl

jako znamení. Jeho posláním, které naplnil dramatem svého života, je zjevit vůli, moc, velikost, krásu Boží. Světcí jsou, následující Krista, slovem Božím do lidských dějin. Jsou nositeli smyslu v chaotickém spádu dějin. Proto o nich mluvíme jako o světlech. Nazýváme-li je příklady, máme na mysli spíše to, že jsou orientačními body a milníky na cestě k Bohu. Svatí, o nichž věříme,

že vstoupili do radosti svého Pána, tedy do rajské blaženosti, jsou představiteli církve a údy mystického těla Kristova. Jsou poutem mezi zemí a nebem. Nazýváme je svatými – světlými, svítícími, protože v nich zazářil smysl dějin, které jsou návratem ztraceného syna domů k Otci světél. Postavme se mezi ně do mnohotvárné služby bližním. Vezměme na sebe jim svěřený úkol. Brzy poznáme, že to není vždy lehké, a pochopíme, že před jejich výsostným životem musíme smeknout i pokleknout. Pochopíme, že jsme jako lidé povoláni k tomu stát se svatými a vstoupit zpět do ráje. Úcta k svatým je totiž výrazem naděje a je dobré ji budovat a hájit.

(P. Piřha: Čechy a jejich svatí)

SMRT NAŠICH BLÍZKÝCH

je především velkou zkouškou naší lásky a víry. Víme, že láska nikdy nepřestává. Jakou má teď podobu? Jejich pobývání s námi je těm, kteří opravdu milovali, zcela zřejmé a známé. Je ovšem jiné, protože došlo k velké transpozici. Vše, co bylo vnější, co bylo setkáváním s druhými, stává se vnitřním, nám samým vlastním. Hlasy, které umlkly vně, tiše se ozývají uvnitř radami, povzbuzením či nesouhlasem. Teprve tehdy, když opustí místo vedle nás, poznáváme, jak hluboce vstoupili do nás, protože to, na co nás dříve z vnějšku upozorňovali, vidíme najednou sami. K dědictví milujících patří úžasné rozšíření osobnosti, protože jsme proniknuti vším, co na druhých je smrti nepodléhající. Mnozí lidé se domnívají, že otci se stáváme při narození dítěte. Jistě ano, ale daleko závažněji se stáváme otci při otcově smrti, protože ten, který mluvil k nám, promluví z nás. Právě tak mluví, jednají, žijí v nás světci. Náš styk s nimi není jen přestoupením přes propast staletí k nim ven, ale především sestoupením do hloubky našeho nitra, kde se proplétají kořeny naší a jejich osobnosti.

(P. Piřha: Čechy a jejich svatí)

OBRÁZEK OD MAMINKY

Byla slavnost Božího Těla a starý učitel po vzrušeném rozhovoru s posluhovačkou neměl klidu. Než odešla na slavnost, prozradila, že ji trápí jeho nevěra i to, že nechal svou ženu umřít bez kněze a děti vedl od Boha, že jen z lásky k nebožce se o něho stará a za něj se modlí. Vzpomněl, jak po převratu „zúčtoval s Římem“, jak dal vypsát z náboženství i svoje tři děti. Starému učiteli se v té chvíli zjevily dvě zaslzené oči, smutně na něho upřené, jako by k němu hovořily: „Muži, cos to učinil, proč jsi nás odtrhl od zdrojů spásy?“ Chtěl tyto myšlenky zaplašit. Venku hrála hudba, šel průvod s baldachýnem, pod ním kráčel kněz nesoucí Nejsvětější Svátost, zástupy družiček. To vše ho dráždilo, ale nemohl nepřemýšlet o mamince, o Kristu, ztracené víře. Z knihovny vyndal pár knih, i biblickou dějepřevu, vypadl z ní jakýsi list. Zvedl ho. Byl to obrázek s větou psanou dětskou rukou: Od maminky z pouti. Obrázek znázorňoval Pannu Marii Svatohostýnskou s Dítěm v náručí. Učitel se vynořil výjev, jak mu, osmiletému chlapci, obrázek s modlitbami předávala. Viděl před sebou nebožku matku, připadalo mu, jako by její oči na něm utkvěly starostlivým pohledem a rty opakovaly tatáž slova, která pronesla, když mu obrázek předávala: „Milé dítě, nezapomeň nikdy na Matku Boží, Pannu Marii. Ona je i Matkou naší, Ona tě nikdy neopustí, ... modlit se nezapomínej, ve všech bouřích života říkej Zdrávas Maria.“ Jak to, že matčin zjev je tak živý? Jak to, že zaznívají učitelova slova před více jak šedesáti lety pronesená? V matčiných očích jako by byl smutek, jako by se výčitky na něho hrnuly: „Synu, cos to učinil? Proč jsi zradil víru? Ty se nechceš shledat se mnou na věčnosti – před trůnem Božím?“ Starému učiteli bylo náhle nevýslovně úzko. Nebylo kam uniknout, otevřel okno, aby pustil do místnosti čerstvý vzduch. Mohutným chórem se k němu neslo: „Ježíši, Králi nebes a země, Tobě se koří andělů chor,

velebnost Tvoji v hymnech a písních opěvá svatých a světic sbor.“ Mimoděk vzpomněl, jak ho maminka jako chlapce na průvod vodívala a říkávala: „Synku, představ si, že pod nebesy je nesen Král králů, že Ho doprovázejí sbory andělů a svatých. Nejvznešenější ze všech je Matička nebeská; ta se ubírá se svým Synem oslaveným a vzkříšeným, žehná zástupům, Jemu se kořím, a přimlouvá se za ně.“ Kněz právě pozdvíhal svatou Hostii, lid se klaněl, když učitel vykřikl a padl k zemi jako bleskem sražený. Když se posluhovačka vrátila, její volání ho probralo. Jakmile otevřel oči, žádal, aby mu podala ten obrázek od maminky. Svěřil se, že Matičku Svatohostýnskou viděl, jak kněz dával požehnání s monstrancí, tu mu zazářilo to zjevení a ten pohled ho srazil k zemi: „Já nemohl snést pohledu na Ni. Její tvář byla smutná, s očí stékaly slzy, Matka Boží plakala.“ Starý učitel se s posluhovačkou modlil Zdrávas Maria a s obrázkem Matičky Svatohostýnské v ruce odešel na věčnost.

*(Podle M. Sadovské z měsíčníku
Hlasy svatohostýnské z června 1938 -
zkráceno)*

RATOLEST Z KMENE PŘEMYSLOVA

Anežka, dcera českého krále Přemysla Otakara I. a královny Konstancie, se narodila r. 1211 v Praze. Ve věku tří let byla poslána do slezské Třebnice, kde se od sv. Hedviky naučila základům křesťanské víry. Potom zdokonalila své vzdělání u premonstrátek v Doksaněch. Od r. 1220 až do r. 1225 žila na dvoře rakouského vévody ve Vídni jako snoubenka Jindřicha VII., syna císaře Fridricha II. Po zrušení zasnoubení se vrátila do Prahy, kde se soustředila na prohloubení života modlitby a po zralém uvážení se rozhodla, že zasvětil celý svůj panenský život Bohu. Když v r. 1231 žádal o její ruku císař Fridrich II., odpověděla, že chce zachovávat panenství. Papež

Řehoř IX. toto rozhodnutí zvláštním listem potvrdil a schválil.

Mezitím, okouzlena životními ideály sv. Františka a sv. Kláry z Assisi, se rozhodla, že bude následovat jejich příklad. Založila v Praze špitál a bratrstvo Křižovníků, které pověřila jeho řízením. Současně založila i klášter Na Františku pro tzv. „chudé sestry“, do něhož pak sama vstoupila. Po složení slibů v r. 1234 byla zvolena abatyší. Vykonávala tento úřad pokorně, laskavě a moudře. Celý její život se jeví jako velké svědectví nerozborné lásky ke Kristu, nebeskému ženichu a jako dokonalé plnění evangelní chudoby a vůle Boží. „Živý pramen Boží lásky ji neustále povznášel k milovanému Ženichu.“ Tato láska se projevovala především vroucí úctou k eucharistickému tajemství a kříži Páně, jakož i k tajemství Zvěstování Panně Marii. „Stále překypovala dobročinnou láskou ke všem, kdo se k ní utíkali s prosbou o pomoc Boží i lidskou.“ Stala se spolupracovnicí římských papežů pro dobro církve. Milovala i svou vlast, o jejíž blaho se zasloužila upevňováním míru a velkou dobročinností na poli sociálním. Anežka zemřela svatě ve svém klášteře 2. března 1282.

12. listopadu 1989 ji papež Jan Pavel II. prohlašuje za svatou.

(Převzato z kanonizačního spisku ST. AGNES DE BOHEMIA)

DATUM ANEŽČINY KANONIZACE

je příznačné nejenom pro to, co jí předcházelo (vyhlášení Desetiletí duchovní obrody národa, první rok probíhá v r. 1988 a byl postaven pod ochranu blahoslavené Anežky a byl věnován otázkám úcty k lidskému životu, službě nemocným, starým, opuštěným), ale také pro to, co bezprostředně následovalo. Svržení totalitního režimu bez použití násilí, jeho bezmocný rozpad pod společným dechem zpívajícího národa patří k zázrakům, ale také k triumfům české duchovnosti. Je jistě otázkou, zda české země pochopí podstatný moment listopadové revoluce, kterým je síla

jednoty. V ty dny totiž spojily se síly národní a síly náboženské v celku národa i v jednotlivcích. To, co bylo po staletí často uměle uváděno ve spor, zájem národní a zájem duchovní, spojilo se v nepřekonatelnou sílu. Svatá Přemyslovna je symbolem tohoto sepětí. Bylo by neblahým pro budoucnost, kdyby se znovu ozvaly partikulární zájmy, kdyby se oživily nesympatické a hořkost, kdyby církev nehleděla na obecné dobro celého národa nebo část národa nevražila na církev. Potřeba sebeidentifikace po dlouhém údobí uniformity bude svádět k takovému oddělování.

Pohled na Anežku měl by nás však ochránit, neboť je to postava církve patřící celému národu. Svatá Anežka přichází, aby nám ukázala cestu, kterou je třeba se vydat: cestu zájmu o druhé, pomoci potřebným, služby a práce, cestu obětavosti a nesobectví, cestu modlitby, na které se ozřejmují pravé hodnoty lidského života. Anežka je představitelkou toho pochopení královské moci a bohatství, které je pouhým správcovstvím a zvláštním tvarem služby.

(Z myšlenek P. Piňhy v knize Čechy a jejich svatí)

DĚTEM

Vyberte a doplňte vynechaná písmena do textu. Objevíte začátek slova písně k české patronce - Kancionál č. písně 836:

**R-d-s-n-u -í-e- B-ž- l-d
dnes o A-e-c- z-í-á**

Odhalení pamětních desek v Meditační zahradě

V sobotu 14. 9. jsme slavnostně odhalili pamětní desky duchovním správcům farnosti Lipník nad Bečvou, tak jak o nich vypráví kroniky již od roku 1238. K tomuto nápadu nás přivedla smutná událost, která zasáhla naše srdce loni v létě. Byla to tragická smrt bývalého lipenského faráře P. Mgr. Josefa Pelce. Již brzy po jeho pohřbu jsme cítili, že by bylo dobré mít někde v Lipníku možnost na otce Josefa zavzpomínat a třeba mu i zapálit smuteční svíčku. Pohřben je ale na městském hřbitově v Uherském Brodě, což je pro většinu z nás mírně řečeno z ruky. A tak kde jinde na otce Josefa vzpomenout než právě v Meditační zahradě za kostelem sv. Jakuba. Právě toto místo měl otec Josef velice rád a dal mu spolu s dalšími členy Okrašlovacího spolku Lípa dnešní podobu.

Slavnostního odhalení se účastnil i jeho bratr, pan Ing. Pavel Pelc s rodinou. On sám dokázal ocenit krásu a sílu daného místa, protože v Lipníku již dlouho nebyl a Meditační zahradu znal ještě z dob, kdy byla takřka v plenkách. Celý projekt vznikl za grantové podpory Města Lipník nad Bečvou, které zastupoval pan místostarosta Mgr. Ondřej Vlček a další pracovníci Městského úřadu.

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ....

Listopad

1.11.	pátek	Všech svatých, slavnost; mše sv. v Lipníku v 17. 30, po mši sv. pobožnost na hřbitově
2.11.	sobota	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé: v 8 hod mše sv. za zemřelé – Lipník u sv. Jakuba, poté modlitba u Pietního místa kněží v Meditační zahradě Bohuslávky 17 hod - hody ke Všem svatým
3.11.	neděle	31. neděle v mezidobí; Hlinsko, Týn - pobožnost na místních hřbitovech po mši svaté. Možnost přispět do tomboly farního plesu do 25.11.
4.11.	pondělí	Sv. Karla Boromejského, biskupa
9.11.	sobota	Posvěcení lateránské baziliky
10.11.	neděle	32. neděle v mezidobí
11.11.	pondělí	Sv. Martina, biskupa
13.11.	středa	Sv. Anežka Česká, 12. listopadu 30. výročí svatořečení
17.11.	neděle	33. neděle v mezidobí, sv. Alžběty Uherské. Den boje za svobodu a demokracii. Mezinárodní den studentstva. Den Bible. Světový den chudých. Sběrka na Charitu
18.11.	pondělí	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21.11.	čtvrtek	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22.11.	pátek	Sv. Cecílie; benefiční koncert Pavly Radostové a jejích hostů v 19 hod. v kostele sv. Františka
24.11.	neděle	Ježíše Krista Krále
25.11.	pondělí	Balení tomboly na faře v Lipníku od 17 hodin
29.11.	pátek	14. Farní ples v kulturním domě Echo od 20.00, hraje Fařamorgána a Okybača
30.11.	sobota	Sv. Ondřeje, apoštola, svátek

Prosinec

1.12.	neděle	1. neděle adventní – žehnání adventních věnců
-------	--------	---

Ačkoliv teď na podzim Meditační zahradu uvádíme do zimního spánku, jistě bude příležitost přistoupit k pamětním nikám otce Josefa a dalších lipenských farářů třeba v době Památky všech zesnulých nebo o Vánocích.

BIŘMOVÁNÍ

Začala příprava na svátost biřmování na faře v Lipníku.

Farnost Lipník nad Bečvou pořádá

14. Farní ples

pátek 29. 11. 2019 od 20.00
KD Echo Lipník n. B.

Při vstupu v lidovém kroji obdrží každý pár malou pozornost.

K tanci a poslechu hrají kapela Fařamorgána
a cimbálová muzika Okybača.

Vstupenky k zakoupení na faře v Lipníku po nedělní mši svaté, v pohybovém studiu W-fit na Zahradní nebo u paní G. Němčákové od 1. 11. 2019.

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Hlinsko za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Přspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz